

Transcript audio: Waarom de wereld jouw kinderboek nodig heeft

Creëren is een goddelijke daad. Daar bedoel ik niets godsdienstig mee, maar wel dat creatie iets magisch en mysterieus heeft. Eerst is er niks, en dan, poef, is daar een idee voor een verhaal en dan nog wat later is er een prachtig kinderboek bij in de wereld. Als de creativiteit jou bezoekt, dan doe je de wereld een groot plezier door dat geschenk aan te nemen. Je mag er zeker van zijn: als jij het verlangen of de impuls voelt om een boek te schrijven, dan ligt het ook in jouw potentieel om dat boek te schrijven én dan is er ook een lezer die op jouw boek zit te wachten. Zo werkt de geheimzinnige creativiteit: als er een verhaal geboren wordt, gebeurt dat niet zomaar. Dan gebeurt dat omdat er ergens een ontvanger dat verhaal nodig heeft.

Denk eens aan een boek dat jou erg heeft geraakt als kind.

Voor mij was dat 'Blauwe plekken' van Anke de Vries. Het boek gaat over een meisje dat mishandeld wordt door haar moeder. Voor mij als kind bood het veel troost, hoop en herkenning. Niet dat mijn situatie helemaal hetzelfde was, ik werd niet fysiek misbruikt door mijn ouders, maar mijn vader was verslaafd aan alcohol en dat woog heel zwaar op mij. Ik hield het voor iedereen verborgen en ik voelde mij heel verdrietig en wanhopig over de situatie. Lezen hoe Judith zich voelde en hoe het haar verging in Blauwe plekken maakte dat ik mij niet meer zo alleen voelde.

Ik nodig jou uit om echt even de tijd te nemen om je een kinderboek te herinneren dat voor jou belangrijk is geweest. Het hoeft niet zo dramatisch te zijn als mijn voorbeeld, het kan ook een boek zijn dat je heel erg vrolijk maakte als kind en dat je telkens opnieuw las. Of een boek dat je in een wereld bracht waar je even helemaal zorgeloos kon zijn, een wereld waarin alles mogelijk was.

Als je het boek nog kunt vinden, zou het leuk zijn om het eens opnieuw te lezen en te kijken wat het nu nog met je doet.

Stel je nu eens voor dat alle kinderboekenschrijvers hadden gedacht: wat heeft de wereld nu aan een boek van mij, ik ga dat boek niet schrijven? Dan zouden er geen kinderboeken zijn en dan zou de wereld een heel stuk minder mooi zijn. Dan zou precies dat boek waar jij zoveel aan hebt gehad er niet zijn geweest.

Denk aan het boek dat jij zou willen schrijven. Misschien heb je al een idee waarover dat zou gaan. Misschien ook niet, en dat is helemaal niet erg. Bij de oefening 'Jouw verhalenschatkamer' uit Module 1 krijg je vanzelf een heleboel ideeën. Voor nu is het voldoende om je een kind voor te stellen dat jouw boek aan het lezen is en daar helemaal blij van wordt. Het kan een kind zijn dat je kent of een kind dat je je voorstelt. Of als je een voorleesboek gaat schrijven, kun je je een kind op schoot bij zijn mama of papa voorstellen. Kun je de warmte voelen tussen de ouder die voorleest en het kind dat luistert en geniet van jouw verhaal? Kun je voelen dat jouw missie om een boek te schrijven verbonden is met de kinderen die jouw boek gaan lezen of voorgelezen gaan krijgen? In Module 4 kun je een audio vinden die dieper ingaat op deze verbinding met jouw lezer.

Als ik terugdenk aan mijn eigen kindertijd, dan zie ik een meisje dat altijd aan het lezen was. Mijn ouders namen mij vaak mee op reis met de mobilhome (camper in het Nederlands) en zij kloegen vaak dat ik nooit naar buiten keek. Nee, ik zat altijd met mijn neus in de boeken. Waarom? Omdat ik het heerlijk vond om in een andere wereld getrokken te worden. Ik vond het geweldig verhalen te lezen waarin alles mogelijk was en waarin kinderen die zo oud waren als ik helden waren. Lezen maakte mij blij, en maakte mijn wereld groter. Ik leerde over landen en mensen en dingen die ik nog niet kende. Ik leerde fantaseren. Ik leerde mij inleven in anderen. Dat gold natuurlijk niet alleen voor mij, dat geldt voor alle kinderen die lezen. Hoe was jij als kind, als lezer? Wat betekende lezen voor jou als kind?

Er gebeurt iets bijzonders als je een kinderverhaal schrijft van binnenuit: Je herstelt of versterkt de band met je innerlijk kind. Je kunt ook dingen helen die je als kind hebt ervaren, grote en kleine verdrietjes of dingen die echt pijn deden. Zelfs grote trauma's kunnen een plaats krijgen, doordat je de band met je innerlijke kind aanhaalt. Dat wilt niet zeggen dat je innerlijke kind geen pijn of verdriet meer kan voelen, maar wel dat je er bent voor hem of haar. Hij of zij hoeft zich niet meer te verstoppen en kan zich laten zien en horen. Je innerlijke kind krijgt een uitlaatklep, een manier om zijn of haar verhaal te vertellen en te delen. En je heelt niet alleen je eigen innerlijke kind, ook bij het kind dat je boek leest kan verdriet en pijn geheeld worden. Je boek kan herkenning en troost bieden, het kan motiveren, blij maken, inspireren. Je boek kan momenten van diepe verbinding tussen ouder en kind creëren bij het voorlezen. Je boek biedt een tegengif tegen de snelle internetwereld. Je boek kan levens veranderen! Dus houd het alsjeblieft niet binnen, breng het naar buiten! Het maakt niet uit of je een

uitgeverij vindt voor je boek of je het zelf publiceert. Als je je verhaal afmaakt, dan kunnen je lezers het lezen. Jij wordt er zelf ook blij van en meer blije mensen betekent een mooiere wereld! Jij bent een belangrijke schakel in deze wereld, jouw verhaal is belangrijk. Zodra je begint te schrijven, ga je van een aanslepend gevoel van frustratie naar een gevoel van blijheid en vervulling. Je boek daadwerkelijk schrijven is heel bekrachtigend en geeft bakken energie. Ik had net hetzelfde met het maken van deze cursus. Ik liep al zo lang met het idee, maar pas toen ik de teksten begon te schrijven en de audio's en video's te maken kreeg ik een boost van zelfvertrouwen en energie en begonnen de ideeën pas echt te stromen. Dus geef jezelf het geschenk om te beginnen. Schrijf, en kijk wat er zich ontvouwt. Ik kan niet wachten om jouw verhaal te zien geboren worden! Heel veel plezier ermee!